

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax : +0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. DGc 270/04.04.2012
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. "Y" S.R.L. Iași
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr. **dg/.....**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul aceleiași instituții cu adresa nr. AIF/....., înregistrată la instituția noastră sub nr. dg/....., cu privire la contestația formulată de **S.C. "Y" S.R.L.** cu sediul în Iași, str..... județul Iași, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr., cod unic de înregistrare RO, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 23.12.2011, întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 23.12.2011, a Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. F-IS, a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. și a Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr.

Suma contestată este în valoare totală de S lei și reprezintă:

- S lei - impozit pe profit;
- S lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- S lei - taxă pe valoarea adăugată;
- S lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este formulată prin administrator și poartă amprenta în original a ștampilei societății contestatoare.

Cu adresa nr., organul de soluționare competent a transmis contestația Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași în vederea întocmirii referatului cu propuneri de soluționare și a constituirii dosarului contestației, aceasta răspunzând cu adresa nr., înregistrată la instituția noastră sub nr. dg/.....

Având în vedere faptul că în contestația formulată petenta solicită anularea în întregime a Deciziei de impunere privind obligațiile

fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 23.12.2011, însă suma contestată este mai mică decât cea înscrisă în titlul de creanță contestat, organul de soluționare competent, cu adresa nr. DG, îi solicită acesteia să precizeze motivele de fapt și de drept pentru întreaga sumă din decizia de impunere contestată sau să ajusteze suma contestată, la care societatea a dat curs cu adresa nr. înregistrată la instituția noastră sub nr. dg/.....

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de faptul că actul administrativ fiscal atacat a fost comunicat petentei în data de **27.12.2011**, cu adresa nr. din 23.12.2011 aflată în copie la dosarul cauzei, pe care administratorul societății a semnat de primire, iar contestația a fost depusă la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași în data de **25.01.2012** unde a fost înregistrată sub nr. dg/.....

Contestația este însoțită de Referatul privind propunerea de soluționare a contestației nr., semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care propune respingerea în totalitate a contestației formulate de **S.C. "Y" S.R.L. Iași**, ca fiind fără temei legal.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. "Y" S.R.L. Iași contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-IS, întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 23.12.2011, a Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. F-IS, a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. și a Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr. AIF, motivând în susținerea contestației următoarele:

1. La punctul 1 din Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., inspectorii fiscali susțin că prin Hotărârea Adunării Generale a Asociaților nr. 36 din data de 29.10.2009 s-a aprobat anularea datoriei în sumă de S lei față de asociatul Iacob Petru, iar aceasta constituie un venit impozabil pentru societate. Consideră că această concluzie a controlului fiscal este nelegală și netemeinică, întrucât modificările Legii nr. 571/2003, în sensul de a prevedea că datoriile anulate sunt venituri impozabile, s-au făcut prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 3355/2010, ale cărui dispoziții s-au aplicat începând cu data de 01.01.2010.

Astfel, având în vedere că actul de renunțare la datorie a creditorului Iacob Petru a intervenit la data de 29.10.2009, dispozițiile

acestui ordin nu se pot aplica retroactiv, motiv pentru care consideră că nu se poate aplica impozitarea cu 16% a sumei de S lei.

2. Organele de inspecție fiscală susțin că o serie de facturi fiscale primite de petentă nu ar fi completate conform dispozițiilor art. 155 din Codul fiscal, fapt pentru care nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în acestea, în sumă totală de S lei.

Consideră că și aceste concluzii ale organelor de control sunt nefondate și nedovedite, întrucât toate facturile fiscale primite respectă exigențele cerute de lege și sunt completate conform art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, fiind vorba de datele cumpărătorului, deci a subscrisei care sunt menționate pe fiecare factură în parte, facturi care ulterior au fost recepționate și înregistrate în contabilitate.

3. Nu este de acord nici cu neacordarea de către inspecția fiscală a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru o serie de facturi fiscale primite pe motiv că firmele emitente ar fi fost declarate inactive prin Ordin al președintelui A.N.A.F., sunt neplătitoare de T.V.A. sau sunt radiate din Registrul Comerțului.

Motivează că raportat la perioada când au fost emise aceste facturi, respectiv 01.01.2006 - 31.07.2010, aceste susțineri nu sunt corecte deoarece unele societăți au devenit inactive sau au fost radiate după data de 31.07.2010, respectiv după emiterea acelor facturi fiscale.

4. Referitor la concluziile inspectorilor fiscali conform cărora **S.C. "Y" S.R.L. Iași** ar fi înregistrat consumuri nereale de materiale în valoare de S lei, susține că marfa de pe stoc era parțial dezmembrată și montată pe alte bunuri și mărfuri, motiv pentru care și evidența stocurilor era în desfășurare urmând a fi finalizată până la definitivarea inventarierii pe 2011.

Urma totodată ca pe baza devizelor de reparații să fie scăzute din stoc piesele înlocuite pe mărfurile vândute sau aflate pe stoc spre vânzare.

Consideră astfel că în această situație TVA-ul și impozitul pe profit aferente acestor piese din stoc nu justifică nededucerea fiscală de impozit pe profit și TVA cum au stabilit organele de control.

Menționează că există documente justificative pentru folosirea bunurilor în scopul operațiunilor taxabile, respectiv procese verbale de dezmembrare, adeverințe de predare la Remat Iași a elementelor ce nu puteau fi folosite la service-ul produselor aflate în garanție, având obligația prin lege să asigure garanție 2 ani și service 5 ani pentru mărfurile vândute.

Susține că dezmembrarea s-a făcut în timp, iar piesele au fost integrate în bunurile de uz casnic comercializate, întrucât aceste mărfuri erau second-hand și necesitau reparații pentru a putea fi vândute. Prin aceste reparații valoarea mărfurilor inventariate este mult mai mare decât valoarea recepționată la primire, iar pentru stabilirea acestei valori organul fiscal trebuia să efectueze o evaluare corectă a fiecărui bun, întrucât prețul de vânzare a bunului este mult mai mare decât valoarea de inventar care a fost reținută de organul de control. Arată astfel, că facturile mărfurilor vândute au valori de 3-4 ori mai mari decât valoarea de inventar a acestora

la primire. Aceste valori majorate a produselor se regăsesc inclusiv la piesele de schimb rezultate din dezmembrare.

Prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr., prin care petenta răspunde la solicitarea organului de soluționare competent făcută cu adresa nr. de a preciza clar suma contestată și de a argumenta în fapt și în drept contestația pentru fiecare sumă contestată, face următoarele precizări:

Hotărârea de a renunța la creditul cu care asociatul Iacob Petru a finanțat **S.C. "Y" S.R.L. Iași** a avut la bază rațiuni economice, pentru a se diminua datoria financiară pe care societatea o avea de achitat. Prin aplicarea reglementărilor cuprinse în O.M.F.P. nr. 1752/2005 societatea a efectuat înregistrarea 455.01 = 117 cu suma de S lei în interesul societății, pentru a nu mai accesa credite bancare în vederea rambursării împrumutului, care ar fi dus la costuri cu dobânzi și comisioane. Prin contractul de împrumut, asociatul Iacob Petru a stabilit anumite termene pentru rambursarea datoriei, însă datorită creșterii volumului de activitate și angajării de personal a fost necesară întocmirea unor acte adiționale prin care scadențele au tot fost modificate, până când creditul a devenit scadent și nu a putut fi rambursat. Ca urmare, societatea a aplicat prevederile O.M.F.P. nr. 1752/2005 și a evidențiat datoria anulată direct în creditul contului 117.

Echipa de inspecție fiscală a precizat la pagina 4 din raportul de inspecție fiscală că la data depunerii bilanțului pentru anul 2009 erau în vigoare prevederile O.M.F.P. nr. 3055/2009, afirmație eronată, deoarece societățile comerciale au întocmit situațiile financiare anuale aferente exercițiului financiar 2009 potrivit Reglementărilor contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene, parte componentă a Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor Publice nr. 1752/2005, cu modificările și completările ulterioare.

Mai mult, în justificarea încadrării legale a prevederilor ce au fost aplicate, organele de inspecție fiscală argumentează interpretarea prevederilor aplicabile prin copierea cuvânt cu cuvânt de pe internet a unei soluții oferite în data de 27 iulie 2010 pe site-ul contabilul.ro.

Anularea datoriei către asociatul Iacob Petru s-a dorit a fi o diminuare a datoriei și o creștere a capitalurilor proprii ale firmei și nicidecum o sursă de împovărare a societății prin constituirea unor datorii de care firma nu avea nevoie.

În ceea ce privește impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de S lei și accesoriile aferente în sumă de S lei, calculate prin considerarea nedeductibile a cheltuielilor cu mărfurile și materialele consumabile achiziționate în baza facturilor fiscale emise de societăți comerciale declarate inactive, motivează faptul că în perioada 2007 - 2011 a achiziționat piese de schimb de la diferiți vânzători care distribuiau marfă în toată țara și care erau găsiți din ziar sau pe internet. Comanda se transmitea telefonic iar aceștia veneau cu mașini de transport marfă, gen

curier, în Iași. Ca urmare, nu a bănuț nici o clipă că aceste societăți s-ar afla în situația de a fi declarate societăți inactive.

Consideră că a fost de bună credință atunci când a achitat facturile acestor furnizori, neexistând în legislația în vigoare vreo precizare prin care cumpărătorii să solicite, înainte de achiziția mărfii, identificarea furnizorului prin prezentarea vreunui document din care să rezulte că nu este inactiv și nefiind nici informat care sunt mijloacele prin care poate afla dacă o firmă este inactivă.

În ceea ce privește diferența suplimentară de TVA în sumă de 101.682 lei ce a fost stabilită ca urmare a faptului că unele facturi de cumpărare nu aveau înscrisă întreaga adresă a **S.C. "Y" S.R.L. Iași**, petenta menționează că a solicitat echipei de control să îi acorde un răgaz pentru a discuta cu furnizorii în vederea obținerii facturilor de corecție potrivit art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal și punctului 81 alin. (3) din Normele de aplicare ale Codului fiscal.

Consideră de asemenea că nu este corectă interpretarea organului de control de a nu acorda dreptul de deducere a TVA doar pentru că adresa "cumpărătorului" era incompletă atâta timp cât:

- aceste tranzacții au fost declarate în Declarațiile 300 și 394;
- produsele cuprinse în aceste tranzacții au fost recepționate, utilizate în activitatea curentă și inventariate cu ocazia inventarierilor anuale;
- inspectorii nu au luat în considerare facturile de corecție care începuseră să sosească de la furnizori în timpul derulării controlului.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei stabilită de către organele de inspecție fiscală ca fiind nedeductibilă fiscal deoarece facturile sunt emise de societăți comerciale inactive, petenta repetă motivația de la impozitul pe profit aferent aceluiași facturi.

În ceea ce privește diferența de TVA în sumă de S lei calculată prin asimilarea unei lipse în gestiune a bonurilor de consum nr. 52, 53 și 54 din 31.10.2011, contestatoarea motivează că a achiziționat produse electrocasnice de la diferiți distribuitori din Uniunea Europeană care colectează de la populație electrocasnice folosite, cu diferite grade de uzură. Acești comercianți vând cantități mari de astfel de produse, astfel încât la un transport pot fi facturate 100 de bucăți de frigidere, de mărci diferite, din care doar unele componente sunt funcționale.

Petenta dezmembrează aparatele defecte și assemblează piesele obținute în aparate funcționale pe care le vinde, acordând o garanție de 2 ani pentru produs și 5 ani pentru service.

Pentru obținerea acestor electrocasnice și pentru activitatea de service acordat în perioada de garanție, petenta a achiziționat piese de schimb și consumabile și de la vânzători din țară, găsiți pe internet sau în ziar, care livrează marfa la domiciliu.

Când organele de inspecție fiscală au dispus efectuarea inventarierii stocului, stocul a fost prins în inventar la preț de achiziție, deși prin facturare produsul urma să fie descărcat din gestiune cu un preț mai mare, deoarece încorporează și piese componente de la alte electrocasnice de

la care s-au luat piese componente. Pentru realizarea, de exemplu a unei mașini de spălat care să funcționeze se încorporau piese obținute prin dezmembrare de la mai multe mașini. Carcasele de la mașinile de spălat din care s-au luat piese și din care mai puteau fi extrase o serie de piese de schimb nu au fost inventariate la data controlului fiscal deoarece se aflau în stadii diferite de dezmembrare.

O dezmembrare totală a pieselor cuprinse în toată aparatura de pe stoc era imposibilă la data controlului datorită timpului scurt în care s-a făcut inventarierea și a faptului că odată desfăcute, piesele componente ar fi trebuit mai întâi testate la funcționare și apoi depozitate în cutii sau pe etajere speciale.

Astfel, în cuprinsul inventarului au fost înscrise:

- aparatele care erau în funcțiune și urmau a fi scoase la vânzare, la prețul unitar de achiziție din factura furnizorului, la vânzare urmând să se întocmească bonurile de consum pentru piesele de schimb extrase din alte aparate;
- aparatele care se aflau în curs de a fi montate, la preț unitar de achiziție din factura furnizorului, la vânzare urmând să se întocmească bonurile de consum pentru piesele de schimb extrase din alte aparate;
- piesele de schimb funcționale în urma testării, extrase din aparatele defecte, la preț stabilit proporțional din valoarea aparatului cu numărul de piese funcționale extrase.

Susține că în listele de inventar nu a fost inclusă aparatura aflată în diferite stadii de dezmembrare și care cuprindea:

- aparate electrocasnice descompletate anterior, pentru care bonurile de consum urmau a fi întocmite la vânzarea aparatului la asamblarea căruia au fost utilizate piesele și care mai cuprindeau piese ce se puteau folosi;
- materiale consumabile ce ar fi putut fi utilizate la montajul aparatelor funcționale, identificate pe măsura asamblării acestora;
- aparatură electrocasnică defectă, restituită de clienți în perioada de garanție, la înlocuirea căroră s-au folosit mașini recondiționate.

Din această cauză, după data de 31.10.2011 este nevoie ca atunci când recuperează piese de schimb funcționale din stocul care nu a fost cuprins la inventariere și pentru care s-au întocmit bonurile de consum la 31.12.2011 să întocmească proces-verbal pentru constatarea plusului de inventar și bon de consum pentru încorporarea pieselor în aparatura ce se pune în funcțiune.

Consideră că existența stocurilor în gestiunea societății în perioada 2007 - 2010 este dovedită de întocmirea situațiilor financiare anuale la 31.12.2007, 31.12.2008, 31.12.2009 și 31.12.2010, care este precedată obligatoriu de inventarierea generală a elementelor de activ și de pasiv, activitate care pregătește cu cel puțin 2 luni înainte, stocurile aranjându-se pe grupe, aprovizionarea reducându-se, iar în timpul inventarierii care durează aproximativ o lună nu se efectuează livrări.

Ori, la inventarierea dispusă de către organele de inspecție fiscală, nu a dispus de aceste condiții și prin urmare, rezultatul inventarierii este eronat.

Ca urmare, solicită desființarea în întregime a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., a Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. și a Raportului de inspecție fiscală nr., precum și a actelor subsecvente încheiate în baza acestora, respectiv Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. din 23.12.2011 și Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii nr. AIF -

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală au efectuat inspecția fiscală la **S.C. "Y" S.R.L. Iași**, a cărei rezultate au fost consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. din 23.12.2011 în baza căruia au emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-IS prin care au stabilit următoarele obligații fiscale:

- S lei - impozit pe profit;
- S lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- S lei - taxă pe valoarea adăugată;
- S lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Pentru a stabili aceste sume, organele de inspecție fiscală au consemnat următoarele:

Impozit pe profit

Perioada verificată: 01.01.2006 - 31.12.2010

1. În data de 29.10.2009, prin Hotărârea Adunării Generale a Asociaților **S.C. "Y" S.R.L. Iași** nr. s-a aprobat anularea datoriei societății în sumă de S lei față de asociatul Iacob Petru.

Societatea a reflectat în contabilitate această operațiune prin nota contabilă 455.01 = 117 cu valoarea de S lei.

Considerând că anularea datoriei societății către asociatul Iacob Petru reprezintă pentru societate un venit impozabil în baza prevederilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit o diferență suplimentară de impozit pe profit în sumă de **S lei**, precum și dobânzi și penalități de întârziere în sumă de **S lei**.

2. Societatea a înregistrat cheltuieli cu mărfuri și cu materiale consumabile în baza unor facturi fiscale emise de societăți comerciale declarate inactive prin ordin al președintelui A.N.A.F. sau de societăți comerciale radiate din Registrul Comerțului, așa cum rezultă din Raportul privind neconcordanțele din declarațiile 394 și rapoartele A.N.A.F. și INFOPC - Pregătirea controlului, generate de aplicația informatică aparținând A.N.A.F.

Aferent acestor cheltuieli, organul de control a calculat un debit suplimentar de impozit pe profit în sumă totală de **S lei**, invocând art. 21 alin. (4) lit. f) și lit. r) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Aferent acestei diferențe au calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă de **S lei**.

Taxa pe valoarea adăugată

Perioada verificată: 01.01.2006 - 31.07.2011

Organele de inspecție fiscală au constatat o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** explicată astfel:

1. Societatea a dedus TVA în sumă de **S lei** în baza unor facturi fiscale care nu au completată adresa cumpărătorului, încălcând astfel prevederile art. 146 alin. (1) și art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

2. Petenta a dedus în mod eronat TVA în sumă de **S lei** în baza unor facturi fiscale emise de societăți comerciale declarate inactive prin ordin al președintelui A.N.A.F., de societăți neplătitoare de TVA sau de societăți comerciale radiate din Registrul Comerțului, încălcând astfel prevederile art. 11 alin. (11), art. 134, art. 145 și art. 155 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

3. Urmare a inventarierii dispuse de către organele de inspecție fiscală, la data de 31.10.2011 societatea a prezentat liste de inventariere cu bunuri în valoare totală de S lei, iar pentru diferența până la valoarea totală de 1.826.901 lei înscrisă în balanța de stocuri, a prezentat bonurile de consum nr. 52, 53 și 54 din data de 31.10.2011 în valoare totală de S lei. Considerând că societatea nu justifică bunurile consumate, organele de inspecție fiscală au considerat lipsă în gestiune valoarea de S lei și a calculat TVA datorată de societate în sumă de **S lei**, în baza prevederilor art. 128 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de **S lei**, organele de inspecție fiscală au calculat accesorii în sumă totală de **S lei**, calculate pentru perioada 25.02.2007 - 22.12.2011.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative referitoare la speța analizată, în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Perioada verificată a fost 01.01.2006 - 31.12.2010 în ceea ce privește impozitul pe profit și 01.01.2006 - 31.07.2011 în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată.

IMPOZITUL PE PROFIT

1. **Referitor la impozitul pe profit în sumă de S lei și accesorii aferente în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă petenta datorează această diferență în condițiile în care aceasta a fost stabilită ca urmare a impozitării sumei de S lei reprezentând anularea datoriei societății către asociatul acesteia Iacob Petru.**

În fapt, din Raportul de inspecție fiscală nr. F-IS 1021 din 23.12.2011 rezultă că la data de 29.10.2009 Adunarea generală a asociaților **S.C. "Y" S.R.L. Iași** a aprobat anularea datoriei societății de S lei față de asociatul Iacob Petru, așa cum rezultă din Procesul verbal al adunării generale a asociaților nr. 36/29.10.2009, anexat în copie la dosarul cauzei, în care se menționează: *"S-a procedat astfel pentru a nu mai accesa credite bancare, care generează cheltuieli financiare și nici societatea nu dispune de lichidități pentru a putea returna datoria."*

Această operațiune a fost înregistrată în evidența contabilă a petentei cu nota contabilă: 455.01 = 117 cu valoarea de S lei.

Organele de inspecție fiscală au considerat că anularea datoriei societății în sumă de S lei către asociatul Iacob Petru reprezintă un venit impozabil pentru societate și invocând ca temei legal art. 19 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au stabilit o diferență de impozit pe profit în sumă de lei.

Contestatoarea consideră netemeinică și nelegală măsura organelor de inspecție fiscală întrucât modificările Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a prevedea că datoriile anulate sunt venituri impozabile s-au făcut prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 3055/01.01.2010, ale cărui dispoziții s-au aplicat începând cu data de 01.01.2010.

Societatea susține că a aplicat prevederile O.M.F.P. nr. 1752/2005 când a evidențiat datoria anulată direct în creditul contului 117 "Rezultatul reportat", dar echipa de inspecție fiscală a precizat la pagina 4 din raportul de inspecție fiscală că la data depunerii bilanțului pentru anul 2009 erau în vigoare prevederile O.M.F.P. nr. 3055/2009, afirmație eronată, deoarece societățile comerciale au întocmit situațiile financiare anuale aferente exercițiului financiar 2009 potrivit Reglementărilor contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene, parte componentă a Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor Publice nr. 1752/2005, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stipulează :

*"(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între **veniturile realizate din orice sursă** și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și **alte elemente similare veniturilor** și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare."*

Prin prisma textelor de lege sus citate, se reține că orice venit sau element similar veniturilor realizat de societate trebuie luat în considerare la calculul profitului impozabil, cu excepția celor neimpozabile prevăzute expres de lege.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că în data de 31.10.2009 petenta a înregistrat în creditul contului 117 "Rezultatul reportat", prin debitul contului 4551 "Acționari/ asociați - conturi curente",

suma de lei reprezentând datoria societății către asociatul Iacob Petru la care acesta a renunțat potrivit Procesului verbal al adunării generale a asociaților **S.C. "Y" S.R.L. Iași** nr. 36/29.10.2009.

Contestatoarea nu a luat în calcul această sumă la stabilirea profitului impozabil, respectiv a impozitului pe profit, ceea ce a condus la stabilirea de către organele de inspecție fiscală a unei diferențe de impozit pe profit pentru anul 2009 în sumă de lei.

Organul de soluționare competent reține faptul că prin renunțarea asociatului Iacob Petru la creanța de S lei pe care o avea asupra societății și cedarea acestei sume cu titlu gratuit societății, aceasta și-a mărit patrimoniul, astfel că această sumă reprezintă un venit pentru societate, venit care nefiind prevăzut în categoria celor neimpozabile stipulate expres de art. 20 Venituri neimpozabile din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, trebuia impozitat.

Petenta își susține punctul de vedere motivând că aceasta este înregistrarea prevăzută de Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.752/2005 pentru aprobarea reglementarilor contabile conforme cu directivele europene, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data de 31.10.2009 și nu Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.055/2009 pentru aprobarea reglementarilor contabile conforme cu directivele europene, așa cum susțin organele de inspecție fiscală, ordin care se aplică după data de 01.01.2010.

Organul de soluționare competent reține faptul că temeiul de drept în baza căruia au stabilit diferența de impozit pe profit în sumă de S lei invocat de către organele de inspecție fiscală atât în Raportul de inspecție fiscală nr., cât și în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 23.12.2011, este art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, argumentul contestatoarei privind invocarea de către organele de inspecție fiscală a unui temei de drept ce nu era în vigoare la acea dată nu poate fi luat în considerare în soluționarea favorabilă a contestației și anularea actului administrativ fiscal atacat pentru acest capăt de cerere.

În ceea ce privește modul de înregistrare în contabilitate a acestei operațiuni, într-adevăr Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.752/2005 pentru aprobarea reglementarilor contabile conforme cu directivele europene, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la acea dată, prevede că în creditul contului 117 "Rezultatul reportat" se înregistrează sume anulate reprezentând datorii față de acționari/asociați aferente exercițiilor financiare anterioare prin debitul contului 455 "Sume datorate acționarilor/asociaților", pentru a nu influența rezultatul exercițiului financiar curent cu operațiuni ce au fost omise la înregistrare în anii precedenți, ceea ce nu este cazul în situația analizată, anularea datoriei fiind făcută în anul curent.

Ca urmare, în mod corect, această sumă trebuia înregistrată pe venituri, respectiv în contul în contul 758 "Alte venituri din exploatare" și impozitată.

Chiar dacă am accepta că înregistrarea contestatoarei este corectă, nu se poate face abstracție de faptul că prin creditarea contului 117 "Rezultatul reportat" cu suma datoriei anulate se face în fapt convertirea acestei datorii în venituri, deoarece soldul contului 117 care reflectă în fapt rezultatul realizat în exercițiul financiar încheiat transferat la începutul exercițiului financiar următor, derivă din contul 121 "Profit sau pierdere" iar acesta funcționează exclusiv pe bază de venituri și cheltuieli.

Se reține și faptul că modul de înregistrare a operațiunilor economice în contabilitate nu are o influență directă în determinarea profitului impozabil și în calculul impozitului pe profit datorat de un contribuabil, deoarece acest calcul se face extracontabil, în baza Registrului de evidență fiscală prevăzut de pct. 15 din normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului II din Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, și de Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 870/2005 privind Registrul de evidență fiscală.

Impozitul pe profit astfel calculat se declară în baza formularului 101 "Declarație privind impozitul pe profit" aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 35/2005 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor 101 "Declarație privind impozitul pe profit", 120 "Decont privind accizele" și 130 "Decont privind impozitul la țigărele și la gazele naturale din producția internă", cu modificările și completările ulterioare, unde la rândul 11 se înscriu elementele similare veniturilor.

Ca urmare, indiferent de modul de înregistrare în contabilitate a sumei de S lei reprezentând datoria societății către asociatul Iacob Petru la care acesta a renunțat, din punct de vedere fiscal această sumă reprezintă un venit impozabil pentru contestatoare, astfel că în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de impozit pe profit în sumă de S lei și majorările de întârziere aferente în sumă de S lei, drept pentru care se va respinge contestația formulată de **S.C. "Y" S.R.L. Iași** pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată.

2. Referitor la impozitul pe profit în sumă de S lei și accesorii aferente în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă petenta datorează aceste sume în condițiile în care a înregistrat cheltuieli în baza unor facturi emise de societăți inactive sau radiate din Registrul Comerțului.

În fapt, din Raportul de inspecție fiscală nr. din 23.12.2011 rezultă că în perioada verificată societatea contestatoare a dedus la calculul profitului impozabil cheltuieli înregistrate în baza unor documente emise de contribuabili inactivi sau radiati din Registrul Comerțului.

Societățile care au emis aceste facturi și cheltuielile pentru care nu s-a acordat drept de deducere, în sumă totală de S lei, sunt prezentate la pagina 5 din Raportul de inspecție fiscală nr.

Având în vedere cele constatate, organele de inspecție fiscală au anulat dreptul de deducere a cheltuielilor evidențiate în baza acestor documente, în baza prevederilor art. 21 alin. (4) lit. f) și lit. r) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stabilind o diferență de impozit pe profit în sumă de S lei, precum și accesorii aferente în sumă de S lei.

În drept, referitor la documentele justificative în baza cărora se înregistrează în contabilitate cheltuielile, sunt aplicabile prevederile art.21 alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

"(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, dup caz, potrivit normelor; [...]"

În ceea ce privește tranzacțiile efectuate de contribuabilii inactivi, sunt aplicabile prevederile art. 21 alin. (4) lit. r) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

"(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

r) cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală; [...]", coroborate cu prevederile Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 575/2006 privind stabilirea condițiilor și declararea contribuabililor inactivi, potrivit cărora:

„Art.1 [...]"

(2) Contribuabilii sunt declarați inactivi prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I."

Art.3

(1) De la data declarării ca inactiv contribuabilul nu mai are dreptul de a utiliza facturi, facturi fiscale, alte documente sau formulare tipizate cu regim special.

(2) Documentele fiscale emise de un contribuabil declarat inactiv cu încălcarea interdicției prevăzute la alin.(1) nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal."

Potrivit prevederilor art. 3 al Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 819/2008 pentru aprobarea Procedurii privind declararea contribuabililor inactivi:

„Art. 3 Declararea contribuabililor inactivi se face cu data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Listei contribuabililor declarați inactivi.", iar potrivit prevederilor Ordinului

președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 898/2008 pentru aprobarea listei contribuabililor inactivi și a listei contribuabililor reactivați:

„Art. 3 Listele contribuabililor declarați inactivi și reactivați vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, și afișată de către Direcția generală de tehnologia informației pe pagina de internet a Ministerului Economiei și Finanțelor, www.mfinante.ro, la secțiunea "Informații contribuabili".

Art. 4 Data de la care contribuabilul a fost declarat inactiv va fi prevăzută distinct pe pagina de internet a Ministerului Economiei și Finanțelor, cu mențiunea "Contribuabil inactiv de la data de ZZ.LL.AA".

În contextul dispozițiilor legale de mai sus, se reține că nu se iau în considerare de către autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, iar data de la care contribuabilul a fost declarat inactiv este prevăzută distinct pe pagina de internet a Ministerului Economiei și Finanțelor, în prezent sub denumirea de Ministerul Finanțelor Publice.

Având în vedere prevederile legale mai sus invocate, se reține că **S.C. "Y" S.R.L. Iași** a înregistrat în contabilitate documente care nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal, motiv pentru care pentru aceste documente societatea contestatoare nu are drept de deducere a cheltuielilor la calculul profitului impozabil.

Susținerea contestatoarei potrivit căreia: *„În calitatea noastră de agenți economici nu suntem informați care sunt mijloacele prin care putem afla dacă o firmă este declarată inactivă prin ordin ANAF.”* nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât, așa cum s-a arătat mai sus, listele contribuabililor declarați inactivi și reactivați sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, și sunt afișate și pe pagina de internet a Ministerului Economiei și Finanțelor, www.mfinante.ro, la secțiunea "Informații contribuabili".

În ceea ce privește achizițiile efectuate de la societăți radiate se reține faptul că în cazul încetării activității societățile sunt radiate de la Oficiul Registrului Comerțului ceea ce înseamnă încetarea în fapt a existenței agentului economic.

Având în vedere faptul că de la data încetării activității societățile radiate nu pot constitui obiectul unor raporturi juridice, facturile emise de către acestea nu sunt documente justificative potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, prin urmare cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit normelor sunt cheltuieli nedeductibile fiscal.

Față de cele prezentate se reține că la dosarul contestației nu au fost anexate documente din care să rezulte o altă situație de fapt decât cea reținută de către organul de control, motiv pentru care se va respinge contestația formulată, ca neîntemeiată și nesusținută cu documente pentru acest capăt de cerere.

TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ

Perioada verificată: 01.06.2006 - 31.07.2011

3. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă societatea contestatoare are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată evidențiată în facturi care nu cuprind toate informațiile prevăzute de lege, respectiv adresa completă a cumpărătorului.

În fapt, în perioada verificată, **S.C. "Y" S.R.L. Iași** a dedus TVA în sumă de S lei din facturi fiscale care nu conțin informațiile prevăzute de art.155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv nu conțin adresa completă a cumpărătorului.

Organele de inspecție fiscală au considerat că petenta nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de 101.682 lei, invocând ca temei legal art. 146 alin. (1) și art.155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

"Condiții de exercitare a dreptului de deducere:

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5); ", coroborate cu prevederile art. 155 alin. (5) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma valabilă până la data de 31.12.2009:

*"(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:
[...]*

e) denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;" și a art. 155 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, ;" în forma valabilă începând cu data de 01.01.2010:

*"(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:
[...]*

f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală ale beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă;"

Totodată, se reține că prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. V din data de 15.01.2007 publicată în Monitorul Oficial nr. 732 din 30 octombrie 2007 se prevede:

"Taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația

în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea TVA.”

Conform prevederilor art. 1 alin. (1) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2226/2006 privind utilizarea unor formulare financiar-contabile de către persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată:

“Începând cu data de 1 ianuarie 2007, conținutul minimal obligatoriu pentru formularul de factură este cel prevăzut la art.155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul fiscal.”

Față de cele mai sus prezentate, rezultă că o primă condiție pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturile de achiziție este ca societatea să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabilii înregistrați ca plătitori de TVA. De asemenea, cumpărătorul are obligația de a înregistra în contabilitate facturi fiscale sau documente legal aprobate **care să conțină toate datele prevăzute a fi completate în mod obligatoriu** și de a verifica întocmirea corectă a acestora.

Se reține că **S.C. “Y” S.R.L. Iași** avea obligația justificării dreptului de deducere a TVA cu facturi fiscale deținute în original și întocmite potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care trebuie să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5), respectiv care să cuprindă în mod obligatoriu și adresa completă a cumpărătorului.

Prin urmare, dreptul de deducere a TVA se exercită în baza facturilor fiscale în original, completate în mod obligatoriu **cu toate datele** prevăzute de formular, înregistrarea în evidența contabilă a unor facturi care nu conțin toate datele prevăzute a fi completate în mod obligatoriu, ducând la sancționarea societății cu pierderea dreptului de deducere a TVA aferenta facturilor respective.

Din analiza facturilor pentru care nu a fost acordat dreptul de deducere, depuse în copie la dosarul contestației de către organele de inspecție fiscală, se constată că acestea nu conțin adresa completă a cumpărătorului, astfel că sunt încălcate prevederile art. 155 alin. (5) și art. 146 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Persoana impozabilă care solicită deducerea TVA este obligată să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea dreptului de deducere prevăzute de Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, fie ele și formale.

Cu privire la modalitatea de corectare a documentelor, în speță a facturilor fiscale, prevederile art. 159 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct. 811. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, stipulează:

"Art. 159. - (1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează și se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data documentului corectat.

[...]

(3) Persoanele impozabile care au fost supuse unui control fiscal și au fost constatate și stabilite erori în ceea ce privește stabilirea corectă a taxei colectate, fiind obligate la plata acestor sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, pot emite facturi de corecție conform alin. (1) lit. b) către beneficiari. Pe facturile emise se va face mențiunea că sunt emise după control și vor fi înscrise într-o rubrică separată în decontul de taxă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei înscrise în aceste facturi în limitele și în condițiile stabilite la art. 145-147²."

Norme metodologice:

81². [...]

(3) Organele de inspecție fiscală vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achizițiilor nu conțin toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal sau/și acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfășurării inspecției fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate de furnizor/prestator în conformitate cu art. 159 din Codul fiscal. Furnizorul/Prestatorul are dreptul să aplice prevederile art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal pentru a corecta anumite informații din factură care sunt obligatorii potrivit art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natură să modifice baza de impozitare și/sau taxa aferentă operațiunilor ori nu modifică regimul fiscal al operațiunii facturate inițial, chiar dacă a fost supus unei inspecții fiscale. Această factură va fi atașată facturii inițiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecția, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.

(4) Furnizorii/Prestatorii care emit facturi de corecție după inspecția fiscală, în conformitate cu prevederile art. 159 alin. (3) din Codul fiscal, vor înscrie aceste facturi în jurnalul pentru vânzări într-o rubrică separată, iar acestea vor fi preluate de asemenea într-o rubrică separată din decontul de taxă, fără a avea obligația să colecteze taxa pe valoarea adăugată înscrisă în respectivele facturi. Pentru a evita situațiile de abuz și pentru a permite identificarea situațiilor în care se emit facturi după inspecția fiscală, în cuprinsul acestor facturi furnizorii/prestatorii vor menționa că sunt emise după inspecția fiscală. **Beneficiarii vor avea**

dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în aceste facturi în limitele și în condițiile stabilite la art. 145 - 147¹ din Codul fiscal, taxa fiind înscrisă în rubricile din decontul de taxă aferente achizițiilor de bunuri și servicii. Emiterea facturilor de corecție nu poate depăși perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal."

Potrivit textelor de lege citate, organele de inspecție fiscală puteau să permită deducerea taxei pe valoarea adăugată de pe aceste facturi dacă pe perioada desfășurării inspecției fiscale la **S.C. "Y" S.R.L. Iași** documentele respective ar fi fost corectate de furnizor/prestator în conformitate cu art. 159 din Codul fiscal, însă legea nu prevede posibilitatea amânării inspecției fiscale pentru ca beneficiarul să corecteze facturile fiscale.

Ca urmare, nu poate fi luată în considerare motivația petentei potrivit căreia organele de inspecție fiscală nu i-au acordat un răgaz pentru corectarea acestor facturi.

Mai mult, era obligația petentei să verifice la momentul primirii dacă facturile fiscale cuprind toate informațiile obligatorii și, eventual, să solicite furnizorului corectarea lor, nu să aștepte până la un eventual control.

Se reține și faptul că deși petenta invocă acest drept, nu face dovada că a solicitat în timpul controlului, care s-a desfășurat pe o perioadă de 2 luni, respectiv 18.10.2011 - 19.12.2011, vreunui furnizor/prestator completarea adresei cumpărătorului, deoarece avea posibilitatea de a depune probe noi în susținerea cauzei, respectiv să facă dovada că pe perioada desfășurării controlului documentele respective au fost corectate.

Cu toate acestea, în cazul în care furnizorii/prestatorii contestatoarei emit facturi de corecție, așa cum prevăd textele de lege sus-citate, aceasta are posibilitatea să deducă taxa pe valoarea adăugată înscrisă în aceste facturi la data emiterii acestora, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145 - 147¹ din Codul fiscal, prin înscrierea taxei în rubricile din decontul de taxă aferente achizițiilor de bunuri și servicii.

Având în vedere cele reținute mai sus, precum și faptul că societatea nu prezintă argumente de fapt și de drept sau dovezi din care să rezulte o altă situație decât cea reținută de către organele de inspecție fiscală, se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**.

4. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, este investită să se pronunțe dacă societatea contestatoare are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată evidențiată în facturi emise de un furnizor declarat contribuabil inactiv la data emiterii acestor facturi fiscale.

În fapt, din Raportul de inspecție fiscală nr. din 23.12.2011 rezultă că în perioada verificată societatea contestatoare a

dedus taxa pe valoarea adăugată în baza unor facturi emise de contribuabili inactivi, neplătitori de TVA sau radiați din Registrul Comerțului.

Societățile care au emis aceste facturi și taxa pe valoarea adăugată pentru care nu s-a acordat drept de deducere, în sumă totală de S lei, sunt prezentate la paginile 10-11 din Raportul de inspecție fiscală nr.....

Având în vedere cele constatate, organele de inspecție fiscală au anulat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată evidențiată în baza acestor documente, în baza prevederilor art. 11 alin. (1¹) și alin. (1²), art. 153 alin. (9) și art. 155 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stabilind astfel o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**.

În drept, în perioada verificată, sunt aplicabile prevederile următoarelor articole din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 11 Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal:

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

(1²) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin. Lista contribuabililor declarați inactivi va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi adusă la cunoștință publică, în conformitate cu cerințele prevăzute prin ordin.

Alin. (1²) al art. 11 a fost introdus de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în Monitorul oficial al României nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

(1²) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin. Lista contribuabililor declarați inactivi se publică pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice - portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și va fi adusă la cunoștința publică în conformitate cu cerințele prevăzute prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Alin. (1²) al art. 11 a fost modificat de pct. 1 al art. VI, Cap. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46 din 13 mai 2009, publicată în Monitorul oficial al României nr. 347 din 25 mai 2009.

(1²) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Ordinul și lista contribuabililor

declarați inactivi se comunică contribuabililor cărora le sunt destinate și persoanelor interesate, prin afișarea pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Alin. (1²) al art. 11 a fost modificat de pct. 11 al art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în Monitorul oficial al României nr. 689 din 13 octombrie 2009.

(1²) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Ordinul și lista contribuabililor declarați inactivi se comunică contribuabililor cărora le sunt destinate și persoanelor interesate, prin afișarea pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Alin. (1²) al art. 11 a fost modificat de pct. 4 al art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117 din 23 decembrie 2010, publicată în Monitorul oficial al României nr. 891 din 30 decembrie 2010.

ART. 153 Înregistrarea plătitorilor de taxă pe valoarea adăugată [...]

(8) Organele fiscale competente pot anula înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana nu era obligată să solicite înregistrarea sau nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol. De asemenea, organele fiscale competente pot anula din oficiu înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, în cazul persoanelor impozabile care figurează în evidența specială și în lista contribuabililor inactivi potrivit art. 11, precum și a persoanelor impozabile în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii. Procedura de scoatere din evidență este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA, persoanele impozabile pot solicita înregistrarea în scopuri de TVA numai dacă încetează situația care a condus la scoaterea din evidență.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109 din 7 octombrie 2009, publicată în Monitorul oficial al României nr. 689 din 13 octombrie 2009, alin. (8) al art. 153 a devenit alin. (9) cu același conținut.

De asemenea, sunt aplicabile și prevederile art. 3 alin. (1) și alin. (2) al Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 575/2006 privind stabilirea condițiilor și declararea contribuabililor inactivi, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

“(1) De la data declarării ca inactiv contribuabilul nu mai are dreptul de a utiliza facturi, facturi fiscale, alte documente sau formulare tipizate cu regim special.

(2) Documentele fiscale emise de un contribuabil declarat inactiv cu încălcarea interdicției prevăzute la alin. (1) nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal.”

Având în vedere prevederile legale mai sus invocate, se reține că atunci când o societate este declarată contribuabil inactiv aceasta este scoasă și din evidența de plătitor de TVA, astfel că nu mai poate emite facturi cu TVA.

Ca urmare, societatea contestatoare a înregistrat în contabilitate documente care nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal, motiv pentru care pentru aceste documente nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

În ceea ce privește motivația contestatoarei potrivit căreia unele dintre societățile în cauză, enumerate la paginile 2-3 din contestație, au devenit inactive după data emiterii facturilor fiscale către **S.C. "Y" S.R.L. Iași**, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației deoarece, așa cum rezultă din Raportul de inspecție fiscală nr. din 23.12.2011, taxa pe valoarea adăugată înscrisă în facturile emise de către aceste societăți nu a fost acceptată la deducere deoarece nu aveau înscrisă adresa completă a cumpărătorului, speță tratată la punctul III 1. TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ al prezentei decizii de soluționare.

În ceea ce privește achizițiile efectuate de la societăți radiate se reține faptul că în cazul încetării activității societățile sunt radiate de la Oficiul Registrului Comerțului ceea ce înseamnă încetarea în fapt a existenței agentului economic, inclusiv ca plătitor de TVA.

Având în vedere faptul că de la data încetării activității societățile radiate nu pot constitui obiectul unor raporturi juridice, facturile emise de către acestea nu sunt documente justificative potrivit legii, în baza cărora se poate deduce taxa pe valoarea adăugată.

Față de cele prezentate se reține că motivele invocate de către societate în susținerea contestației nu-și găsesc fundamentarea pe textele actelor normative de reglementare reținute în cadrul paragrafelor anterioare, iar la dosarul contestației nu au fost anexate documente din care să rezulte o altă situație de fapt decât cea reținută de către organul de control, motiv pentru care se va respinge contestația formulată, ca neîntemeiată și nesusținută cu documente pentru acest capăt de cerere.

5. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații este investită să se pronunțe dacă S.C. "Y" S.R.L. Iași trebuie să colecteze taxa pe valoarea adăugată aferentă diferenței dintre valoarea scriptică a stocurilor înregistrată în contabilitate și valoarea stocurilor rezultate la inventariere, în condițiile în care aceasta nu justifică cu documente legale consumul acestor bunuri.

În fapt, ca urmare a inventarierii dispuse de către organele de inspecție fiscală, la data de 31.10.2011 societatea a prezentat liste de inventariere cu bunuri în valoare totală de S lei, iar pentru diferența până la valoarea totală de S lei înscrisă în balanța de stocuri, a prezentat bonurile de consum nr. 52, 53 și 54 din data de 31.10.2011 în valoare totală de S lei. Considerând că societatea nu justifică bunurile consumate, organele de

inspecție fiscală au considerat lipsă în gestiune valoarea de S lei și a calculat TVA datorată de societate în sumă de Slei, în baza prevederilor art. 128 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin contestație, **S.C. "Y" S.R.L. Iași** susține că având în vedere specificul activității desfășurate, respectiv punerea în funcțiune și comercializarea de produse second-hand, dezmembrarea s-a făcut în timp, iar piesele au fost integrate în bunurile de uz casnic comercializate, întrucât aceste mărfuri erau second-hand și necesitau reparații pentru a putea fi vândute. De asemenea susține că nu au fost inventariate toate stocurile societății din lipsă de timp.

În drept, în perioada verificată, se aplică prevederile art.145 alin.(2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 128 Livrarea de bunuri

[...]

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

[...]

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)-c).”

Ca urmare, aferent bunurilor constatate lipsă în gestiune, contribuabilii sunt obligați să colecteze și să plătească taxa pe valoarea adăugată, aceasta fiind asimilată livrării de bunuri.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

Potrivit Deciziei de inventariere nr., d-l Iacob Petru, administratorul **S.C. "Y" S.R.L. Iași**, a dispus efectuarea în perioada 29 - 31.10.20141 a inventarierii gestiunilor de mărfuri și materiale pe locuri de depozitare de către comisia compusă din: Iacob Petru - președinte/inginer mecanic, Enea Vasile - membru/frigotehnist Balcos Vasile - membru/lăcătuș mecanic și Neagu Mihai - membru/ electromecanic.

Ca urmare a efectuării inventarierii s-a întocmit în data de 31.10.2011 un Proces-verbal de inventariere semnat de toți membrii comisiei în care s-a consemnat: *"În urma inventarierii gestiunilor de marfă în depozit, materiale auxiliare, alte materiale consumabile și piese de schimb rezultate din dezmembrări, s-a constatat o lipsă la mărfuri în valoare de 1.923,06 ron la gestiunea din str.Bradului nr. 9, Iași, conform listelor de inventariere."*

Valoarea totală a stocurilor inventariate așa cum rezultă din listele de inventariere întocmite, existente în copie la dosarul cauzei este de 819.993 lei.

Valoarea stocurilor ce rezultă din documentul "Balanta stocuri luna Octombrie 2011" editată de petentă la data de 25.10.2011 este în sumă totală de S lei.

În data de 31.10.2011 societatea întocmește un număr de 3 bonuri de consum cu nr. 52, 53 și 54 în valoare totală de S lei.

La întrebarea 4 din Nota explicativă dată de d-l Iacob Petru organelor de inspecție fiscală prin care aceștia solicitau să justifice *"...consumul piese de schimb într-o singură zi (31.10.2011) în valoare de S lei avînd în vedere că pe tot anul 2010 ați înregistrat cheltuieli piese schimb în val. totală S lei ..."*, acesta a răspuns: *"S-a efectuat inventarul și a rezultat că nu s-au făcut la timp bonurile de consum probabil din 2010 neștiind modalitatea de operare."*

Rezultă că petenta a întocmit cele trei bonuri de consum în data de 31.10.2011 pentru a justifica diferența dintre valoarea scriptică a stocurilor înregistrată în contabilitate și valoarea stocurilor rezultate la inventariere, fără a ști cu certitudine de unde provine această diferență între stocul scriptic și cel faptic, doar pe baza unor presupuneri și fără a avea la bază operațiuni reale.

Potrivit Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 3.512/2008 privind documentele financiar-contabile, cu modificările și completările ulterioare, Bonul de consum - Cod 14-3-4A - servește ca document de eliberare din magazie a materialelor, document justificativ de scădere din gestiune și document justificativ de înregistrare în contabilitate.

Acesta se întocmește pe măsura eliberării materialelor din magazie pentru consum, de către compartimentele unității, care solicită materiale pentru a fi consumate.

Conținutul minimal obligatoriu de informații al formularului este următorul:

- denumirea unității;
- denumirea formularului;
- produsul/lucrarea (comanda); norma; bucăți lansate;
- numărul documentului; data eliberării (ziua, luna, anul); numărul comenzii;
- denumirea materialului (inclusiv sortimentul, marca, profilul, dimensiunea); cantitatea necesară; U/M; cantitatea eliberată;
- prețul unitar; valoarea, după caz;
- data și semnătura gestionarului și a primitorului.

Din analiza celor trei bonuri de consum întocmite de **S.C. "Y" S.R.L. Iași** rezultă că acestea nu cuprind conținutul minimal obligatoriu de informații prevăzut de lege, neavînd înscrise produsul/lucrarea pentru care au fost consumate materialele și data eliberării acestora pentru consum și nepurtînd semnăturile gestionarului și a primitorului, astfel că nu se poate determina când și pentru ce au fost acestea consumate pentru a ne pronunța asupra realității acestei operațiuni.

Ca urmare, acestea nu pot fi considerate documente justificative de ieșire din patrimoniul contestatoarei a stocurilor constatate lipsă la inventariere, acesta fiind și raționamentul organelor de inspecție fiscală când au tratat diferența dintre valoarea scriptică a stocurilor înregistrată în contabilitate și valoarea stocurilor rezultate la inventariere ca fiind o lipsă de inventar pentru care petenta trebuia să colecteze taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei.

Motivația contestatoarei că nu a inventariat toate bunurile aflate în gestiune deoarece timpul a fost foarte scurt, nu a putut fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației, deoarece în Procesul verbal de inventariere semnat de toți membrii comisiei s-a consemnat că *"Toate valorile materiale și bănești aflate în gestiunea inventariată au fost trecute în listele de inventar anexate, în mod corect fără omisiuni."*

De altfel, și explicația contestatoarei privitor la această diferență între valoarea scriptică a stocurilor înregistrată în contabilitate și valoarea stocurilor rezultate la inventariere este contradictorie, având în vedere că pentru a justifica această diferență a întocmit inițial cele 3 bonuri de consum susținând că aceste bunuri ar fi fost consumate în anul 2010 pentru fabricarea mărfurilor vândute, deci nu ar mai fi în patrimoniul societății, iar ulterior, în contestația formulată, susține că aceste mărfuri s-ar afla în fapt în depozite dar nu au fost prinse în listele de inventariere.

Mai mult, niciuna din aceste susțineri ale contestatoarei nu este probată cu documente, astfel că în contextul prevederilor legale incidente în speță și a documentelor componente ale dosarului cauzei, se va respinge contestația formulată de **S.C. "Y" S.R.L. Iași** pentru acest capăt de cerere ca neîntemeiată.

6. Referitor la majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă contestatoarea datorează aceste sume, în condițiile în care potrivit celor reținute la punctele III.3. - 5. din prezenta decizie se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru taxa pe valoarea adăugată pentru care acestea au fost calculate.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 23.12.2011, întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 23.12.2011, pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de S lei au fost calculate în sarcina societății majorări de întârziere în sumă de S lei.

Având în vedere faptul că la punctele III.3. - 5. din prezenta decizie se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru taxa pe valoarea adăugată pentru care acestea au fost calculate, precum și faptul că petenta nu contestă modul de calcul al acestor majorări, potrivit principiului de drept **"accesoriul urmează principalul"**, urmează să fie respinsă contestația și pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată.

7. Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. F-IS, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași prin Serviciul Soluționare Contestații se poate pronunța asupra cauzei, în condițiile în care societatea nu a motivat și demonstrat lezarea interesului legitim prin emiterea actului administrativ fiscal.

În fapt, prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-IS 1483/23.12.2011, întocmită în urma inspecției fiscale la **S.C. "Y" S.R.L. Iași**, organele fiscale au stabilit că pentru contribuția la asigurări sociale, contribuția de asigurări pentru șomaj, contribuția pentru asigurări de sănătate, contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice, impozitul pe veniturile din salarii și asimilate salariilor și impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor juridice, nu s-a modificat baza de impunere în perioada verificată, respectiv 01.01.2006 – 31.12.2010.

Societatea formulează contestație împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr., fără să demonstreze că a fost lezată în drepturile sale prin emiterea acestui act administrativ fiscal.

În drept, potrivit dispozițiilor art. 85 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 85 Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri."

La art. 109 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

"Art. 109 Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere factic și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere. [...]."

La art. 110 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează că:

"ART. 110

[...]

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere;

b) declarația fiscală;

c) decizia referitoare la obligații de plată accesorii;

d) declarația vamală;

e) decizia prin care se stabilesc și se individualizează datoria vamală, impozitele, taxele și alte sume care se datorează în vamă, potrivit legii, inclusiv accesoriile;

f) procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției, întocmit de organul prevăzut de lege, pentru obligațiile privind plata amenzilor contravenționale;

g) decizia de atragere a răspunderii solidare emisă potrivit art. 28;

h) ordonanța procurorului, încheierea sau dispozitivul hotărârii instanței judecătorești ori un extras certificat întocmit în baza acestor acte, în cazul creanțelor fiscale stabilite, potrivit legii, de procuror sau de instanța judecătorească.”, iar potrivit art. 205 și 206 din același act normativ :

"ART. 205 Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

Art. 206 Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Din coroborarea prevederilor legale prezentate mai sus, rezultă că pot fi contestate atât titlurile de creanță prin care s-au stabilit și individualizat creanțe fiscale, cât și actele administrative fiscale prin care nu s-au stabilit impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat, contestațiile putând fi formulate numai de cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale.

Totodată, lezarea interesului legitim trebuie demonstrată prin formularea unei contestații care trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta.

Se reține că societatea se află în situația de a contesta un act administrativ fiscal prin care nu au fost stabilite obligații la bugetul general consolidat al statului în raport de dispozițiile art. 205 alin. (2) din Ordonanța

Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deci nu a fost lezată în vreun interes al său.

De asemenea, contestatoarea nu a demonstrat lezarea interesului legitim prin emiterea actului administrativ fiscal, respectiv a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr.

Societatea nu a avut în vedere faptul că prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr., în urma verificării efectuate la societate, organele fiscale au stabilit că, pentru contribuția la asigurări sociale, contribuția de asigurări pentru șomaj, contribuția pentru asigurări de sănătate, contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice, impozitul pe veniturile din salarii și asimilate salariilor și impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor juridice, nu s-a modificat baza de impunere în perioada verificată, respectiv 01.01.2006 – 31.12.2010.

Din cele prezentate se reține că, prin emiterea deciziei de nemodificare a bazei de impunere, societatea nu a fost lezată în drepturile sale.

Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală la punctul 12.1. lit. d) prevede că:

„12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezat în dreptul sau interesul său legitim;[...]”

Drept urmare, având în vedere prevederile legale menționate mai sus pentru acest capăt de cerere și întrucât societatea nu demonstrează că a fost lezată în drepturile sale prin emiterea acestui act administrativ fiscal, contestația formulată împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr., urmează să fie respinsă ca fiind lipsită de interes.

8. Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției nr. AIF privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, se reține faptul că până la emiterea prezentei decizii de soluționare Activitatea de inspecție fiscală, în calitate de organ competent, a emis și a comunicat petentei Decizia nr. prin care a fost soluționată contestația pentru acest capăt de cerere.

9. Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr. AIF, cauza supusa soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate pronunța asupra acestui capăt de cerere în condițiile în care contestațiile formulate împotriva actelor prin care se dispun măsurile asiguratorii nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin Decizia de instituire a măsurilor asiguratorii nr. AIF 24159 emisă la data de 21.12.2011, organele de inspecție fiscală au dispus măsuri asiguratori asupra bunurilor proprietatea debitorului reprezentând „stocuri de mărfuri” în valoare de S lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 129 alin. (11) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

“(11) Împotriva actelor prin care se dispun și se duc la îndeplinire măsurile asiguratorii cel interesat poate face contestație în conformitate cu prevederile art. 172”, coroborate cu cele ale art. 172 alin. (4) din același act normativ:

“(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.”

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, se reține că solicitarea **S.C. “Y” S.R.L. Iași** de anulare a măsurilor asiguratorii nu se află în competența materială a Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, aceasta aparținând instanței judecătorești.

De altfel, chiar în finalul Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr. emisă la data de 21.12.2011 se precizează: *“În temeiul art. 129 alin. (11) coroborat cu art. 172 și 173 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, împotriva acestei decizii cel interesat poate face contestație în termen de 15 zile de la data comunicării la judecătoria în a cărei rază teritorială se află sediul organului fiscal care a emis decizia.”*

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art. 1 Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **S.C. “Y” S.R.L. Iași** pentru suma totală de **S lei** reprezentând:

- S lei - impozit pe profit;
- S lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- S lei - taxă pe valoarea adăugată;
- S lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 2 Respingerea ca fiind lipsită de interes a contestației formulate de **S.C. “Y” S.R.L. Iași** împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr.

Art. 3 Constatarea necompetentei materiale a Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași privind capătul de cerere

referitor la contestația formulată împotriva Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr. AIF, aceasta aparținând instanței judecătorești.

Art. 4 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

4ex./21.03.2012